ലേഖനം

ജനപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടു മുഖങ്ങൾ

ഡോ: കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ

ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനവുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായി ചിന്തിച്ച ആദ്യത്തെ പണ്ഡിതൻ റെവ: തോമസ് മാൽത്തൂസ് എന്ന പുരോഹിതനാണ്. അദ്ദേഹം കേംബ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിഖ്യാതമായ പ്രബന്ധം എഴുതിയിട്ട് ഏകദേശം ഇരുനൂറ് വർഷത്തോളം ആകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ചിന്താവിഷയം വർദ്ധനവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ജനസംഖ്യയും ഭക്ഷ്യവും തമ്മിലുള്ള ആപല്ക്കരമായ വ്യത്യാസമായിരുന്നു. വിഖ്യാതമായ ആ പ്രബന്ധം ജനിപ്പിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കാം, ആഹാര വിഷയത്തിൽ മാത്രമേ ജനപ്പെരുപ്പത്തിന് പ്രസക്തിയുള്ളൂ എന്ന ധാരണ വിവരമുള്ളവരുടെ ഇടയ്ക്കു പോലും ലോകമാകെ പരന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും ജനപ്പെരുപ്പം മറ്റു പല മണ്ഡലങ്ങളിലും ഗുരുതരമായ പ്രയാസങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നും, എല്ലാ രാജ്യക്കാരുടെയും ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ അടിയന്തിരമായി പതിയണമെന്നും ശക്തിയായി വാദിക്കുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞ വർഷം പുറത്തു വരികയുണ്ടായി. അമേരിക്കയിലെ "വേൾഡ് വാച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്" എന്ന പണ്ഡിതസമിതിയിലെ പ്രശസ്ത ഗവേഷകനായ ലെസ്റ്റർ ബ്രൗൺ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനും രണ്ടു സഹപ്രവർത്തകരും കൂടിയാണ് ഈ പ്രബന്ധം എഴുതിയത്. അതിന്റെ ഒരു സംഗ്രഹമാണ് ഈ ലേഖനം.

ജനപ്പെരുപ്പത്തിന് പ്രത്യക്ഷമായ പ്രസക്തിയുള്ള ഇരുപത്തിരണ്ടു വിഷയങ്ങളാണ് മേല്പറഞ്ഞ പ്രബന്ധത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തെ വിഷയം സാക്ഷരതയാണ്. ലോകത്തിൽ ഇന്ന് 80 കോടി നിരക്ഷരന്മാരുണ്ട്. ശിശുക്കളുടെ കണക്ക് ഇതിൽ കൂട്ടിയിട്ടില്ല. തൻകാര്യം നോക്കുവാൻ തക്ക പ്രായമായവരുടെ എണ്ണമാണ്. മൂന്നാം ലോകം എന്ന് പറയുന്ന പിന്നോക്ക രാജ്യക്കാരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം അവരുടെ വ്യാപകമായ തോതിൽ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ അജ്ഞാനാന്ധകാരമാകുന്നു. ജനപ്പെരുപ്പം മൂലം അതിന്റെ വ്യാപ്തി അടിക്കടി വർദ്ധിക്കുകയാണ്. സാർവത്രികമായ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ദേശീയ ലക്ഷ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ച പല ഗവണ്മെന്റുകളും ആ പരിപാടി നിഷ്ഫലമായി കൈവെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലെങ്കിൽ, മററു പ്രയാസങ്ങൾക്കു പുറമെ, ജനപ്പെരുപ്പത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള യത്നവും പ്രയാസകരമായിത്തീരും. അങ്ങനെ രണ്ടും കൂടി ഒരു ദുഷിച്ച വലയം സൃഷ്ടിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

പ്രബന്ധത്തിൽ എടുത്തു പറയാത്ത ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്, ലോകമാകെയുള്ള 80 കോടി നിരക്ഷരന്മാരിൽ നേർ പകുതിയും — നാല്പതു കോടി — ഇന്ത്യയിലാണെന്നുള്ളതാണ്. ആരാണ് ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ സങ്കടപ്പെടാത്തത്? എന്നാണ് ഈ വമ്പിച്ച സമൂഹം അറിവിന്റെ വെളിച്ചം കാണുവാൻ പോകുന്നത്? എന്നാലും ഈയിടെയുണ്ടായ അനുഭവം വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ ക്രൂരതയിലും ഒരു ക്ഷീണപ്രകാശം ദർശനീയമാണ്. അക്ഷരജ്ഞാനവും പുസ്തക വിദ്യയും പത്തു പന്തീരായിരം വാക്കുസമേതമാക്കിയെന്നാലും ഇല്ലാത്ത ഈ രാജ്യത്തെ ദുഃഖിതന്മാരാണ് ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെ അധികാരഭ്രഷ്ടയാക്കി അടിയന്തരാവസ്ഥ അവസാനിപ്പിച്ചത്. ഇന്ത്യയിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരും പണ്ഡിതന്മാരും രാഷ്ട്രീയ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും പത്രപ്രവർത്തകരും സാഹിത്യകാരന്മാരും, എന്നല്ല ബുദ്ധിശാലികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവർ മുഴുവനും, ലോകാവസാനം വരെ ലജ്ജിക്കേണ്ട ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണിത്. വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാ

പ്രശ്നങ്ങളെയും പരിഹരിക്കുമെന്നും, സമൂഹത്തിന്റെ മേലെയിൽ അതു നേടിയവരെക്കൊണ്ട് രാജ്യം നന്നായിക്കൊള്ളുമെന്നും കരുതുന്നത് ആപല്ക്കരമാണെന്ന പോലും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെ എന്നു സംശയിക്കണം.

പ്രബന്ധത്തിൽ രണ്ടാമതു പറയുന്ന വിഷയം സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യ സമ്പത്താണ്. ഭൂമിയുടെ സമ്പദ്‌വിഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ച് മനുഷ്യരാശിക്ക് ജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വന്നാൽ മഹാസമുദ്രങ്ങളും സഹായത്തിനെത്തുമെന്നും, അവ അക്ഷയപാത്രങ്ങളാണെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസം തകർന്നിരിക്കുന്നു. 1950 മുതൽ 1970 വരെയുള്ള ഇരുപത് വർഷം കൊണ്ട് സമുദ്രമേഖലയിൽ നിന്ന് ലോകമാകെ പിടിച്ചെടുത്ത മത്സ്യസമ്പത്ത് 210 ലക്ഷം ടണ്ണിൽ നിന്ന് 700 ലക്ഷം ടണ്ണായി വർദ്ധിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വലിയ ജനപ്പെരുപ്പമുണ്ടായെങ്കിലും പ്രതിശീർഷം ഉപയോഗിക്കുവാൻ കിട്ടിയ മത്സ്യത്തിന്റെ തൂക്കം (ഒരു വർഷത്തേക്ക്) 1950—ലെ 8 കിലോയിൽ നിന്ന്, 1970—ൽ 19 കിലോ ആയി വർദ്ധിച്ചു. പക്ഷേ, അതോടെ അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയും എത്തിയതായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനപ്പെരുപ്പം തുടരുകയാണെങ്കിലും സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മത്സ്യത്തിന്റെ അളവ് അടിക്കടി കുറയുകയാണ്. 1970—73—ൽ മൊത്തം തൂക്കം 50 ലക്ഷം ടൺ കുറഞ്ഞു. വിശേഷപ്പെട്ട പല മത്സ്യജാതികളും തീരെ കിട്ടാതായി. മീൻ പിടിത്തത്തിനുള്ള അവകാശത്തെപ്പറ്റി രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ കലഹങ്ങളും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വിനോദത്തിനും വിശ്രമത്തിനും പററിയ സ്വച്ഛന്ദ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ വൈരളും, ഭൂവൈവിധ്യം അഥവാ പരിസര ദൂഷണം, പണപ്പെരുപ്പം എന്നിവയാണ് അടുത്ത വിഷയങ്ങൾ. ആവശ്യക്കാർ കൂടുകയും അവർക്ക് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ വേണ്ടിടത്തോളം ഇല്ലാതെ വരികയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് പണപ്പെരുപ്പം ഉണ്ടാകുന്നത്. പെട്രോളിയം, ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ, എന്നിവയെ ഈ പ്രയാസം അതിപ്രകടമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനപ്പെരുപ്പത്തിനൊപ്പം ധാന്യോല്പാദനം വർദ്ധിക്കാത്തതു കൊണ്ട് ധാന്യവില ക്രമാതീതമായി ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത പ്രയാസം പരിസര ദൂഷണം മൂലമുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളാണ്. മനുഷ്യൻ തന്റെ ചുററുപാടുകളെ മലിനമാക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാരകമായ പല രോഗങ്ങളും ലോകമാകെ പടർന്നു പിടിക്കുന്നുണ്ട്. അർബുദം, ഹൃദ്രോഗം, ശ്വസനസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ വ്യാപ്തി ജനപ്പെരുപ്പവുമായി പ്രത്യക്ഷ ബന്ധമുള്ള പ്രതിഭാസമാണ്. വിശപ്പടക്കുന്നതിനും പാർപ്പിടങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പ്രയാസമാണ് ഏററം ദോഷഫലങ്ങളായി പ്രബന്ധകാരന്മാർ വിവരിക്കുന്നത്. ഇവ കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയാൽ ആർക്കും എവിടെയും കാണാവുന്ന ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളാണ്. പട്ടിണി മരണങ്ങളുടെ എണ്ണം അടിക്കടി വർദ്ധിക്കുന്നു. പല വൻ നഗരങ്ങളും ചേരികളും ചാളകളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു വീർത്തു പൊട്ടും എന്ന സ്ഥിതിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ തന്നെ പൊതു മേഖലയിൽ പെട്ട പാർപ്പിടങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അപേക്ഷയും കൊടുത്തു കാത്തിരിക്കുന്നവരായി 2,00,000 (രണ്ടു ലക്ഷം) കുടുംബങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. സോവിയററ് യൂണിയനിലെ ജനസംഖ്യ 1950—നു ശേഷം ഏഴുകോടി ഏഴുപതു ലക്ഷം വർദ്ധിച്ചു. വമ്പിച്ച പാർപ്പിട നിർമ്മാണപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള ആ രാജ്യത്തു പോലും എട്ടോളം വർഷം കാത്തിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഒരു വീട് കിട്ടുകയുള്ളൂ. അവിടെ ജനങ്ങൾ സ്വമേധയാ കർശനമായ സന്താന നിയന്ത്രണം പാലിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം ഇതാണത്രെ.

ജനപ്പെരുപ്പം മൂലം കാലാവസ്ഥയിലുണ്ടാകുന്ന മാററങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ മേഞ്ഞു വെളുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിളഭൂമികൾ മരുഭൂമികളായി മാറുന്നത്, ജനങ്ങൾ ഇടതിങ്ങി ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങി താമസിക്കേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ആരോഗ്യത്തിനും കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾക്കും പൊതു സമാധാനത്തിനും ഉണ്ടാകുന്ന തകർച്ച, എന്നിവയാണ് 9, 10, 11 എന്നിങ്ങനെ തുടർന്നു പറയുന്ന ദോഷങ്ങൾ. 1951—മുതൽ 1961 വരെയുള്ള പത്തു കൊല്ലം കൊണ്ട് രാജസ്ഥാനിലെ മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളുടെ വിസ്താരം 130 ലക്ഷം ഹെക്ടറിൽനിന്ന് 110 ലക്ഷം ഹെക്ടറായി കുറഞ്ഞു എന്നും, അതോടൊപ്പം ആടുമാടുകളുടെ എണ്ണം 94 ലക്ഷത്തിൽ നിന്ന് 144 ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചു എന്നും പ്രബന്ധ കർത്താക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഫലമായിട്ടാണ് രാജസ്ഥാൻ മരുഭൂമി വർഷംതോറും 13,000 ഹെക്ടർ വീതം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

അടുത്ത ദോഷം ജനങ്ങളുടെ വരുമാനത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ജീവിത നിലവാരം ഉയർത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ ജനപ്പെരുപ്പമാണ് ഏററവും വലിയ പ്രതിബന്ധം. ഇത് വികസ്വര രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കാണുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമല്ല. ജപ്പാൻ, സോവിയററ് യൂണിയൻ, യു. എസ്. എ., ജെർമ്മനി, ഫ്രാൻസ് തുടങ്ങിയ വ്യവസായ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെല്ലാം സാമ്പത്തിക വികസനം പ്രകടമായി മന്ദീഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തൽഫലമായി പ്രതിശീർഷ ഉള്ള വരുമാനവും ഉപഭോഗവും ഈ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം, 1974—നു ശേഷം വളരെ താണുപോയിരിക്കുന്നു.

നഗര ജീവിതം, വന നശീകരണം, രാഷ്ട്രീയ കലാപം, ധാതു സമ്പത്തിന്റെ വിനിയോഗം, ആരോഗ്യരക്ഷ എന്നിവയാണ് തുടർന്നു പറയുന്ന വിഷയങ്ങൾ (13, 14, 15, 16, 17) കൽക്കത്ത മുതൽ ന്യൂയോർക്ക് വരെയുള്ള എല്ലാ വൻ നഗരങ്ങളും പൗര ജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുകയാണ്. ലോകത്തിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളും നിയന്ത്രണം വിട്ടു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കല്ക്കത്തയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ 70 ശതമാനം കുടുംബങ്ങളും ഒരൊററ മുറി മാത്രമുള്ള പാർപ്പി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ക്കളിലാണതു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും ഈ പ്രയാസമുണ്ട്. എന്നാലും അവിടെ ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾ ആകെയുള്ളതിന്റെ 34 ശതമാനം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവ മുൻകാലത്ത് വൃക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങിനിന്നതും, പച്ച പുതപ്പിട്ട ചരിവായിരുന്നു. വന നശീകരണം മൂലം അത് ഇന്ന മരുഭൂമിയോ വൃക്ഷശൂന്യമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഉപഗ്രഹം വഴി എടുത്ത ഫോട്ടോ ചിത്രങ്ങളനുസരിച്ച്, ആകെയുള്ള ഭൂവിസ്തൃതിയിൽ 12 ശതമാനം മാത്രമേ ഇന്ന് വൃക്ഷങ്ങളാൽ ആച്ഛാദിതമായിട്ടുള്ളൂ. ഇത് ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെ ബാധിക്കും. നിരന്തരമുണ്ടാകും. മണ്ണൊലിപ്പിന് ഇടയാക്കി ഭൂമിയുടെ ഫലപുഷ്ടി നശിപ്പിക്കും. ജനങ്ങൾക്ക് ആധുനിക രീതിയിലുള്ള ആരോഗ്യരക്ഷ നല്കുവാൻ പല രാജ്യങ്ങൾക്കും സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശുചിത്വം, ആരോഗ്യവിദ്യാഭ്യാസം, കുടുംബാസൂത്രണം എന്നിവയിലാണ് ചൈന ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബിരുദമെടുത്ത ഡോക്ടർമാരെ ആശ്രയിക്കാതെ, അല്പകാലത്തെ പരിശീലനം നല്കി ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വെറും തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ടാണ് വൻപിച്ച ഈ പരിപാടി നടത്തുന്നത്. ഇത് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ സാധിക്കുമോ എന്ന് പ്രബന്ധകർത്താക്കൾ സംശയിക്കുന്നു.

ജലക്ഷാമം, തൊഴിലില്ലായ്മ എന്നിവയാണ് അടുത്ത വിഷയങ്ങൾ. ധാരാളമായി ജലം ലഭിച്ചിരുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളിലും, ജനപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ ഫലമായി, ഇപ്പോൾ ദൗർലഭ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും ഇതിന് ഉദാഹരണമായി പ്രബന്ധത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നൂറാണ്ടിൽ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം കിണറു കുഴിച്ചാൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള വെള്ളം കിട്ടുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ വലിയ ചെലവിൽ ദൂരെ നിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്ന കടൽ വെള്ളമാണ്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും, ഇതര ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭമാണ്. ഒരു റൊട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ധാന്യം വിളയിക്കുന്നതിന് 120 ഗ്യാലൻ വെള്ളം വേണം. ഒരു റാത്തൽ ഇറച്ചി ലഭിക്കണമെങ്കിൽ 24,000 ഗ്യാലനും! തൊഴിലില്ലായ്മ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും പടർന്നുപിടിക്കുകയാണ്. യൂറോപ്പ്, വടക്കെ അമേരിക്ക, ജപ്പാൻ, ആസ്ത്രേലിയ, ന്യൂസീലണ്ട്, എന്നീ വ്യവസായവൽകൃത രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം, 1975-ൽ, 170 ലക്ഷം തൊഴിലില്ലാത്തവർ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. കഴിഞ്ഞ നാലു വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരിക്കലും തൊഴിലില്ലായ്മ ഇത്രത്തോളം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ഓരോ ആഴ്ചയിലും 100,000 ആളുകളാണ് ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരായി തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ പുതിയതായി പ്രവേശിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവർഷം രണ്ടായിരമാണ്ട്, തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരുടെ എണ്ണം, വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ 1610 ലക്ഷമാകും. വികസ്വര രാജ്യങ്ങളിൽ 9220 ലക്ഷമാകും. വർദ്ധിക്കുമെന്നാണ് സമ്പന്നരാജ്യ തൊഴിലാളി സംഘടനയുടെ പ്രവചനം!

മനുഷ്യരുടെ എണ്ണം പെരുകുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഭൂമിയിലുള്ള അനേകം ജീവജാതികൾ അന്യവംശങ്ങളായി മറഞ്ഞുപോകുന്നു എന്ന ഖേദകരമായ വസ്തുതയാണ് 20-ാമത്തെ ദോഷഫലം. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ മനുഷ്യൻ പലതും സൃഷ്ടിച്ചതായി അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ ഒരു പുതിയ ജീവജാതിയെയും നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. ആകെയുള്ള പത്തു ലക്ഷം ജന്തുജാതികളും മൂന്നുലക്ഷം സസ്യജാതികളും അവനെപ്പോലെ ഈ ഭൂമി ഗോളത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളവയാണ്. അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നത് അവനു തന്നെ വിനയായിത്തീരും.

ഊർജ്ജപ്രതിസന്ധി, വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയാണ് അവസാനമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ. ഊർജ്ജത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഖനിയെണ്ണയും, വിദ്യുച്ഛക്തിയും, മാത്രമല്ല വിറകും പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവയൊന്നും ആവശ്യത്തിനു കിട്ടാതായിരിക്കുന്നു. ജനപ്പെരുപ്പം ആവശ്യത്തിന്റെ തോത് അപാരമായി വർദ്ധിപ്പിക്കും. അണുശക്തിയിൽ അർപ്പിച്ചിരുന്ന പ്രതീക്ഷകൾ വളരെയധികം മങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്ന ആപത്തിനെപ്പറ്റി എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭീതി പരന്നിരിക്കുന്നു. ജർമ്മനിയിലും മറ്റും ജനങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധം കൊണ്ട് അണുശക്തി നിലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള ചില പദ്ധതികൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടത്തെ അണുശക്തി വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഭീകരപ്രവർത്തകരുമായി ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുകയും, അത് രാജ്യദ്രോഹ പ്രക്ഷോഭണത്തിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. അമേരിക്കയിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ആറ്റംബോംബുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ശാസ്ത്രീയ പ്രബന്ധം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിന്റെയെല്ലാം അപകടസാദ്ധ്യതകൾ ആലോചിച്ചാൽ ലോകം അന്ധാളിച്ചുപോകും.

ജനപ്പെരുപ്പം വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് തീർച്ചയായും ഒരു ഭീഷണിയാണ്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഭൗതിക വിഭവങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മത്സരിക്കുമ്പോൾ സാമൂഹികമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ അനിവാര്യമായിത്തീരും. സ്വാതന്ത്ര്യം ജന്മാവകാശവും, 'സാക്ഷാൽ മോക്ഷവും.' മറ്റുമാണെന്ന് വാദിക്കുകയും വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ, ഭരണാധികാരികളിൽ, ഇപ്പോഴും തന്നെ അത് പലതരം ചങ്ങലക്കെട്ടുകൾക്ക് വിധേയമാണ്. ഇന്നത്തെ ലോകഗതിയിൽ ഈ ബന്ധനങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം മുറുകി വരുവാനേ വഴി കാണുന്നുള്ളൂ. ജനപ്പെരുപ്പത്തെ നിയന്ത്രിക്കാതെ മനുഷ്യരാശിക്ക് മേൽഗതിയില്ല. ◻◼

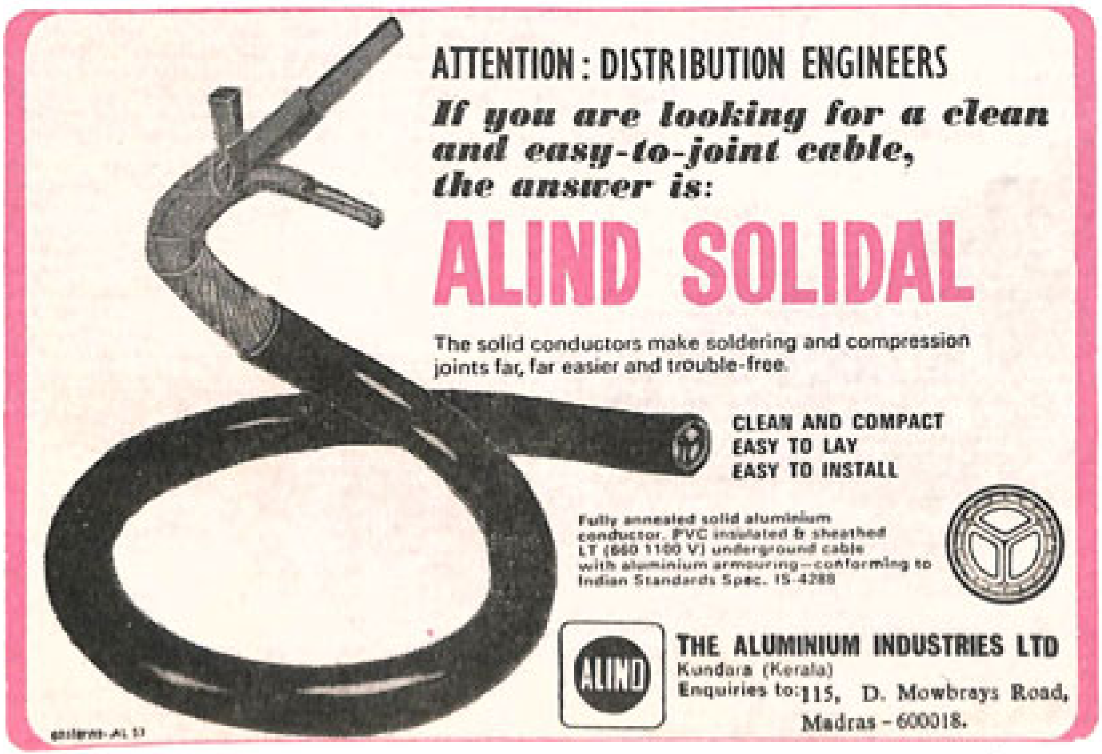

Digitized by Kerala Sahitya Akademi